

Reserapport

Mattias Ehn

Vancouver, Kanada, 18-21 september 2016

Kan en världskonferens i audiologi lära dig något viktigt om dövblindhet?

Erfarenheten som deltagare på World Congress on Audiology, Vancouver, Kanada har fått mig att reflektera: "En världskonferens är kanske en av de bästa tillställningar där man som fullt seende och hörande kan få en erfarenhet av hur det är att leva med kombinerad syn och hörselnedsättning. Då tänker jag inte främst på det vetenskapliga innehållet. Nej, det är formatet som jag tänker på!

Konferenser är ofta, och WCA utgjorde inget undantag, till sin natur otillgängliga. Känner du igen detta?

Parallella aktiviteter sker i utrymmen som är svåra att hitta till och detta under tidspress. Vetenskapliga och sociala program pågår i lokaler som är illa upplysta med dålig akustik där deltagarna oftast kommunicerar på ett språk som inte är deras modersmål. Ljudet i högtalaranläggningar är nästan alltid undermåligt och posters är till sin natur svåra att läsa. Att delta i en världskonferens kan således ge alla deltagare en mycket påtaglig erfarenhet av hur det kan vara att leva med dövblindhet, med bristande kommunikation, otillgänglig information och orienteringssvårigheter som följd.

Men ändå! Världskonferens visst är det härligt trots alla brister! Ett tusen två hundra deltagare från över 40 länder, hur ska man välja mellan de många parallella föreläsningar och seminarier som erbjuds?

Trots många spännande inlägg om allt vad audiologi omfattar är det ändå kanske naturligt att det som ger störst avtryck är möten och inlägg från gamla och nya bekantskaper inom det egna forskningsområdet. För mig blev konferensen således ett tillfälle till möten med spännande människor inom området Dövblindhet eller dual sensory loss som det även benämns. Dövblindhet – avsaknad av syn och hörsel är något som berör och behovet av kunskap är stort. Historiskt har dock forskningen om dövblindhet främst rört molekylärbiologi och genetik. Hur det är att leva med dövblindhet och vilka konsekvenser det får i människors liv har det saknats forskning kring. Så till min stora glädje finns det idag fler än kollegorna på Audiologiskt forskningscenter i Örebro och jag som intresserat sig för att fördjupa kunskapen om dövblindhet och dess psykosociala konsekvenser.

I de föreläsningar och posters som presenterades under konferensen låg tonvikt på beskrivande studier på psykologisk, social och samhällslevelig nivå samt hur vi bäst kan möta denna grupps behov nu och i framtiden. Några exempel på intressanta diskussioner var: Hur möter samhället i framtiden de förväntade stora behov av stödinsatser som personer med dual sensory loss har? Vilka erfarenheter har familjer som har barn med syndromal dövblindhet av vården? Hur kan data från kvalitetsregister ge mer kunskap om vuxna personer med kombinerad syn och hörselproblematik och hur är deras tillgång till avancerad hörselrehabilitering? Hur kan taktila hjälpmedel förbättra vardagen för personer med dövblindhet? För att anlägga ytterligare ett perspektiv fick även jag till min stora glädje möjlighet att diskutera mitt bidrag, dövblindhet utifrån ett arbetsmarknadsperspektiv genom en poster.

WCA gav mig många lärorika samtal om dövblindhet men jag tror att både jag, WCA och konferensarrangörer i allmänhet har en hel del kvar att lära oss om dövblindhet!

Mattias Ehn

Psykolog & doktorand
Audiologiskt forskningscentrum, Örebro
Dövblindteamet, Habilitering & Hälsa, Stockholms läns landsting